

**Αφηγητής:** ετεροδιηγητικός – παντογνώστης

**Αφηγηματικές τεχνικές:** περιγραφή, αφήγηση, σχόλιο του αφηγητή.

**Εκφραστικά μέσα:** μεταφορές, μια παρομοίωση, αντιθέσεις, εικόνες

**Γλώσσα:** απλή, καθημερινή, φυσική

**Ύφος:** φυσικό, χιουμοριστικό (αν και πρόκειται για θλιβερή ιστορία)

## **Αναδρομική αφήγηση**

2 θεματικές ενότητες: 1. Ο Μίμης Αρούκατος ... δε λησμόνησε. 2. Κι όταν ύστερα από χρόνια ... του Αρούκατου.

**Ο ήρωας:** Το διήγημα αυτό είναι ένα στιγμιότυπο της σύγχρονης ζωής, με ήρωα το Μίμη Αρούκατο, έναν ερασιτέχνη ποδοσφαιριστή, προερχόμενο από λαϊκό κοινωνικό περιβάλλον. Αφοσιωμένος στο ποδόσφαιρο, ονειροπόλος και φιλόδοξος, επενδύει όλες τις ελπίδες του για επιτυχία στη ζωή και κοινωνική καταξίωση, ήδη από τη νεανική του ηλικία και σε όλη τη διάρκεια της άδοξης ποδοσφαιρικής του καριέρας, σε μια τρίπλα δικής του επιπόησης, την οποία όμως δεν κατορθώνει ποτέ να πραγματοποιήσει. Απογοητευμένος και διαψευσμένος, δίνει τέλος στην ποδοσφαιρική του καριέρα. Γελοιοποιημένος και αποδοκιμασμένος, χάνει την αυτοεκτίμησή του, γίνεται σκιά του εαυτού του, αλλά δεν ξεχνά την «αέρινη» τρίπλα. Τελικά, η στιγμή της δικαίωσης έρχεται χρόνια μετά το τέλος της αθλητικής του καριέρας, όταν βλέπει στην τηλεόραση έναν μεξικανό ποδοσφαιριστή να πραγματοποιεί τη δική του τρίπλα, χαρίζοντάς του την ψευδαίσθηση της πραγματοποίησης του ονείρου του. Οι έξαλλοι πανηγυρισμοί του δείχνουν ότι φαντασιακά ταυτίζεται με το μεξικανό ποδοσφαιριστή, μπαίνει στο ρόλο εκείνου και πανηγυρίζει για ό,τι δεν κατάφερε στην αποτυχημένη του ζωή. Η αποτυχημένη του καριέρα ανατρέπεται για λίγο και γεύεται τη χαρά της επιτυχίας. Δέχεται τα χειροκροτήματα των θαμώνων σα να είναι χειροκροτήματα – επευφημίες φιλάθλων. Τελικά, σωριάζεται στην καρέκλα του αποκαμωμένος, έχοντας την ψευδαίσθηση της καταξίωσής του...

Ο Αρούκατος ανάλωσε τη ζωή του στην τρίπλα των ονείρων του, χωρίς να σκεφτεί ότι υπάρχουν κι άλλα πράγματα στη ζωή που φέρνουν ευτυχία και καταξίωση. Η κατάληξή του είναι θλιβερή. Παραδομένος στα όνειρά του, κατάντησε σωματικό και ψυχικό ερείπιο, με αποτέλεσμα να πεθάνει στα 50 του... Η χαρά και ο ενθουσιασμός του μας προκαλούν θλίψη, γιατί ξέρουμε ότι η «νίκη» του αυτή δεν θα αλλάξει κάτι στην ήδη κατεστραμμένη ζωή του.

**Το ποδόσφαιρο:** Μέσα από την αφήγηση αυτού του χιουμοριστικού, αλλά, στο βάθος, θλιβερού περιστατικού, σχολιάζεται η κοινωνική διάσταση του ποδοσφαίρου: η τεράστια κοινωνική του απήχηση που υπερβαίνει τα εθνικά σύνορα και παρασύρει εκατομμύρια ανθρώπους στη λατρεία της «στρογγυλής θεάς», η δυνατότητά του να καθιστά κάποιους παίκτες λαϊκά ινδάλματα από τη μια στιγμή στην άλλη, κυρίως όμως η λειτουργία του ως χρηματιστηρίου ονείρων για μια καλύτερη ζωή. Σ' αυτό το χρηματιστήριο ο Αρούκατος επένδυσε ολόκληρη τη ζωή του και έχασε. Πολλά αγόρια έχουν ως πρότυπό τους ποδοσφαιριστές και ονειρεύονται να τους μοιάσουν. Το ποδόσφαιρο συχνά προβάλλεται όχι μόνο ως μέσο προβολής και κοινωνικής καταξίωσης, αλλά και σίγουρης επαγγελματικής αποκατάστασης. Τα μεγάλα ποσά που παίρνουν κάποιοι ποδοσφαιριστές κάνουν πολλά παιδιά να νομίζουν ότι το ποδόσφαιρο θα τους χαρίσει γρήγορα οικονομική ανεξαρτησία, χωρίς κοπιαστικές σπουδές. Δυστυχώς, πολλοί εκμεταλλεύονται αυτή τη νεανική αφέλεια και προσφέρουν ψεύτικες ελπίδες προς ίδιον όφελος.